

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdankih ob **torkih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . f. 3.—, za pol leta . f. 6.—, za leto . f. 12.—. Naročnine je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglaš se računo po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javno zahvale, domači oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravištvu** ulice Molino picolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklame cije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„P. edinosti je moč“.

Častitim našim naročnikom!

Vse one častite naše naročnike, katerim smo priložili poštno nakaznico izpolnjene s zneskom naročnine, zaostane do konca prvega polulettja, prosimo, da določijo naznačeno svoto najkasneje do **20. t. m.**; sicer bomo smatrali, da častiti naši naročniki nimajo ničesa proti temu, da iztirjamo zaostanek poštnim nalogom. Kdor se ne odzove niti poštnemu nalogu, temu bomo primorani **ustaviti list**. Morebitne pomote naj se nam blagovoljno naznani.

Upravištvu „Edinosti“.

Preosnova davkov.

V.

(Konec).

Podpredsednik dr. Kathrein: Prosim, da bi se ne posluževali takih ostrih izrazov.

Posl. Pfeifer (nadaljuje): Pri tem pa moram naglasiti, da je ta načrt z vsemi, fiskusu prihranjenimi deleži absolutno nepopoln in nezadosten, da bi mogel odpomoči našim finančnim razmeram, ako ne prodre drug moment finančne politike, na kateri sem že namignil o drugih prilikah, menim oni zmanjšanja izdatkov.

To je tem potrebnejše, ker ima delež države od povišanih dohodkov naraščati vsako leto do leta 1907., torej 10 let, čemur bo posledice še ostreje natezanje davčnega vijaka.

Tu je umevna bojazen, da državna uprava pri sestavljanju letnega državnega proračuna v okvirju naraščajočih dohodkov ne bode postopala dovolj vestno v tem zmislu, da ne bode primerno poštevala najvažnejšo stran finančnega gospodarstva, stran varčljivosti, kar bode zavedljivo tem bolj, ker do leta 1907. niso omejeni dohodki.

Po takem bi bilo potrebno, da bi se vladi ne dovolila svobodna roka za toli dolgo dobo do leta 1907., ampak da bi se poprej določil kontingent direktnih davkov.

PODLISTEK.

Po naboru.

Češki spisal Vrat. Tuma; iz češčine prevel I. P.

Po prisegi šli so k županu po premijo in od tod spremili so jih naročeni godci slavnostno v edino ondotno gostilnico. Doigrali so ravno, položili glasbila na mizo ter čakali, na kak način in v koliki meri se pojavi radodarnost slavljencev. To bodi i merilo za glasbo!

Dva na novo potrjena prostaka postavila sta pred nje štiri plehaste vrče; vsak naročal si je pesemco, katera se mu je baš zdela najprikladnejša.

Sel sem se na stran blizu vrat, od koder je bilo mogoče podrobno pregledati navadna vsakdanja lica vseh udeležencev. Mladi kmetski fantje — marsikateri, mislil bi, ima komaj 16 let — vsi se silijo, da se kolikor mogoče važno in resno drže, kakor se spodobi bodočemu vojaku; vsak z velikim peresom za klobukom. Mnogim bile so znati sledi prebdele noči, trudnost vsled dolzega pöta ali učinki preobilo zaužite pijače, nobenemu pa ne ni trohica žalosti. Mnogi so se morda v resnici veselili, kako bodo za njimi — vojaki — pogledovala dekleta, med tem ko se sedaj niti jedna ni zmenila zanje; drugi zopet bili so radodni, da pridejo v cesarski suknji malo po svetu, da ogledajo Beč, Ogersko, mogoče i Bosno — do

Na sploh pa je meni trdno pravilo, da opravljamo Sisiťovo delo, in mora vsaki zakon o preosnovi davkov imeti le omejen učinek, dokler ne bode vlada jela misliti na zmanjšanje neproduktivnih izdatkov ali vsaj na omejitev istih.

Vlada, zvesta tradicijam finančnega sveta, po katerih je misliti in stremeti le po pomnoženju dohodkov, obrača le premalo pozornosti drugi važni točki: zmanjšanju ali omejenju izdatkov. V navadnem življenju smatra se oni dobrim gospodarjem, ki misli v svojem gospodarstvu na zmanjšanje izdatkov — ako isti niso eminentno gospodarske naravi —, dočim se v življenju držav le prelehkomisljeno vsprejemajo neproduktivni izdatki.

Tu ni smeti pozabiti še na jeden jako važen moment, da bi se namreč ne delali več novi dolgovi, ampak da bi se konečno pričelo s plačevanjem starih, povračljivimi proglašanih državnih dolgov, kajti način najemanja posebnih posojil, ki je postal navada, le pomnožuje našo finančno mizerijo in more tolažiti k večemu požrešne spekulantke.

Resno mislečemu pa mora biti jasno, da se s tem nalože le nova težka bremena; torej je neizogibno, da, če že ne bi bilo mogoče zmanjšati izdatkov, smo zmerni vsaj v njih višanju.

Kajti ako pojde tako dalje v tej slabogospodarski progresiji, in doslej gre še vedno in dosledno dalje, potem bi me vabila skušnjava, da gledé na naše finance porabim vprašanje Büchnerja: „Kam gremo?“, in težko je misliti, da bi gospod finančni minister rad odgovarjal na to vprašanje.

Povračaje se k členu X. moram naglasiti obžalovaje, da ta člen, v nasprotju z dano obljubo Steinbachove predloge, ki iz preosnove davkov ni zahtevala nikacega dobička za državni zaklad, sedaj nastopa z fiskališko tendencijo ter zahteva od fiskusa znatnih deležev iz prihodkov novega davka, s čemer je uničena resolucija shoda av-

sedaj zanje samo pobožne, neizpolnjive sanje. Oni pa, ki so v istini kaj izgubili, katere je ta triletna služba pekla v dno duše, pili so sedaj „na žalost in jezo“.

Po vaseh posedli so v gručo in brzo nastal je šum in razvila se živahna zabava.

K gostom pristopil je mladenič mestnega, prijetnega lica, položil krono na pladnik, naročil nekaj goslarju ter sel leno blizu mize.

Mladenič obračal je takoj mojo pozornost nase, ne samo spodobno, snažno zunanostjo, ampak tudi, ker edini izmed vseh ni imel kokarde in ker je mladeniško sramežljivostjo skušal na vse mogoče načine prikriti svojo pijanost.

V tem zaigrali so godci in vojaci zapeli:

Dolgo široko je plzenjsko polje,
Tam se sprehaja veselje moje,
Sprehaja, sprehaja, joče in plaka —
Z belo roko se za glavo hvata...

Napev pesmi bil je lep; izmed pevcev bilo je najbolj čuti dotičnega prostaka — kakor da je nekako oživel.

Poleg mene stopil je nekdo na prag. Ogledal sem se ter videl fanta, prostaka, z ogromnim šopkom na prsih; stal je na vratih ter pregovarjal staro, trdno ženico, naj gre domov...

„Ne pojdem, dete moje, — ne pojdem...“, nasprotovala mu je mati ter si brisala solzne oči, „počilo bi mi srce...“

strijskih agrarcev, da je viši dohodek iz osebnega davka uporabljati trajno za olajšave na direktnih davkih od pridelkov ter da je po ustanovljenju zakonskega določila, ki bi dajalo popolno jamstvo, skrbeti za to, da ostane za vedne čase izključena vsaka drugačna uporaba teh viših dohodkov.

Poleg tega je današnja predloga preluknjala socijalnopolitiško načelo pravične in enakomerne razdelitve davčnega bremena ter pridruženja močnejih k plačevanju, s tem, da se je po jednostranskih dogovorih prejšnjega finančnega ministra z levo stranjo te visoke zbornice mnogo privolilo velikemu kapitalu, dočim so se brez usmiljenja nadglasovale vse po kmetijstvu zahtevane olajšave.

Da je bil današnji gosp. kancelar zaklada že pred letom dni na krmilu, izgnili bi se bili mnogim oostrostim in krivičnostim, kakor je razvidno iz besed njegove ekscelence g. finančnega ministra v stenografskem zapisniku od 24. oktobra 1895., kjer se glasi doslovno (čita):

„Vlada bi bila pripravljena — vedoča, da je bilo v tej visoki zbornici mnogo oporekanja proti tem zakonskim predlogom — v najbolj oporekanih točkah po posredovanju one druge zbornice delati na to, da se uvrste nekoja ublaženja; tudi v to bi bila pripravljena vlada, da izvede davčne zakone na najboljši, najdobrohotnejši, ne čisto fiskališki način; nadalje bi skrbela za to, da bodi nekako prijateljsko razmerje med finančnimi oblastmi in davkoplačevalci.“

Tudi v včerašnji seji obljubil je njegova ekscelenca gospod finančni minister pomirljivimi besedami, da se bodo davčni zakoni izvajali dobrohotno in je načrtal ožje meje preveliki vnetosti mnogih fiskalnih organov. Davkoplačevalci bodo gotovo hvaležni gospodu finančnemu ministru na tej dobrohotnosti (Prav res!) ter se isti udajejo trdni nadi, da njegova ekscelenca v zmislu te obljube potom gosposke zbornice da odpraviti mnoge oostrosti te predloge. (Dobro!)

„Ali mati! Ne bodite tako dete...“, tolažil je dečko, gledé hladnim, mrtvim očesom na postarelo, solzno lice svoje porodnice...

„Ne morem, Jože, beži sam beži!... in ženica počela je zopet presunljivo plakati.

„Joža, čuješ Joža!“ zarujovel je v ozadji nekje surov glas.

Streslo je prostaka, pogledal je po tovariših — in mati na pragu ostala je sama. Obrnila se je brzo in zginila nekam na ulico.

Glasba je ravno doigrala, a nekje pri mizi je zapel nekdo in drugi za njim:

Življenje vojaško, življenje veselo!

Ko kmetje spē

Vojaci bdé,

Na straži stojé —

Patrolujejo!

Takoj preskočili so na drugo:

Stojim tu kakor skala,

Stojim tu kakor zid,

Kroglija vroča prileti,

Mi moj mir ugonobi!

Med tem, ko so spevali to navdušeno, vzvišeno pesen, pogledaval sem po svojem prostaku, o čegar dušnem stanju nisem mogel dobiti jasnega pojma; sedaj je molčal, podpiral si glavo ob dlan ter grozeče strmel pred-se. Čudno: malo poprej rujoval je še ko obseden!

(Konec prih.)

Kar se dostaja toli hvaljenih olajšav v členu VIII. in IX., pritrjujem: onim govornikom, ki so označili te olajšave kakor minimalne, tu pa tam celó iluzorične; pri tem pa so na najslabšem oni posestniki, ki morajo izjaviti kakor dohodek pridelek zemljišča, tudi vrednost stanovanja v lastni hiši, da, celó vrednost izdelkov lastnega gospodarstva, takó, da smemo reči: kar daje jedna roka, pa zopet jemlje druga. (Tako je!)

Še neugodnejše se nam kažejo olajšave pri onih posestnikih, ki so ogromnimi stroški zopet obnovili po trtni uši opustošene vinograde; le tem je namreč vlada z zakonom od dne 15. junija 1890. pripoznala desetletno osvobojenje zemljiškega davka, takó, da bi si morali misliti, da je dohodek iz takih vinograov osvobojen davka na osebne dohodke, dokler traja osvobojenje od zemljiškega davka.

Dasi je to po mojem menenju pravo za pravo razumno samo ob sebi, vendar dotični predlog ni našel milosti pred večino te visoke zbornice.

Dovolil sem si, gospóda moja, da sem ponovil nekatere krivičnosti te predloge, da še enkrat naprosim njegovo ekscelenco g. finančnega ministra, naj provzroči izboljšanje te predloge potom gosposke zbornice v ta namen, da se davkoplačevalci obvarujejo nepotrebnih nadlog in ostrosti. (Pohvala.)

DOPISI.

Od nekod. (Občni zbor dramatičnega društva v Ljubljani in drugo.) — Bodi mi dovoljeno, gosp. urednik, da dostavim letošnjemu poročilu intendantce slovenskega gledališča — sine ira — dvoje, troje opazk! Ljubljansko gledališče je last vse Kranjske; umetnost, kateri služi njegov bram, ni lokalne, nego vseslovenske koristi in važnosti. Zato sme povedati pošteno svoje menenje o tem vsak Slovenec, naj se tudi togoté neki gospodje ter nas nazivljajo „nobile fratres“, ker vedno in zmeraj, samo in jedino ne hvalisamo in hvalisamo.

Intendanci se je zdelo potrebno, da obrca nekatere diletante-obrtnike, ker „nočejo“ (resnično pa ne morejo) vedno kar na migljaj parirati, ter jih javno označevati „revolucijonarnimi elementi“. Jaz menim, da mi pritegne vsakdo, da se moremo Slovenci zahvaliti baš tem zaničevanim in danes le kakor „neobhodno zlo“ izrabljenim diletantom, da se je vzdrževalo slovensko gledališče tudi v najžalostnejih letih in prav doslej. Ti stari, včasih nič, sedaj pa jedva za silo plačevani igralci, so temelj gledišču v Ljubljani, brez katerega bi se naša Talija ne povzdignila še prav dolgo do sedanjega stališča. Ti diletanti, ki delajo čez dan za mili kruhek, žrtvovali so in še žrtvujejo noči za to, da se uče svojih ulog ter jih po svojih najboljših močeh in in skoro zastonj igrarajo nam v zabavo. To naj pomisli slavna intendantca! Kaj more storiti slavnoista, ako odstopijo vsi ti zaničevani „revolucijonarni elementi“? Nič, saj od drugod angažovani igralci so — kar je pokazala zgodovina poslednjih treh let — jako muhasti in nezanesljivi. Če torej hoče intendantca, da jo „revolucijonarci“ ubogajo vedno brez pogojnó, naj jih tako plača, da bodo mogli zanemarjati svoj obrt! Če tega ne more storiti, mora seveda potrpeti in še vesela biti, da jih ima! —

Intendantca ne omenja ničesar o vzgojevanju resničnih domačih umetnikov. (Režiserjeva šola je menda le bolj na papirju.) Mi pa povdarjamo znova: glediško društvo naj poskrbi, da se pošlje vsako leto vsaj dvojica domačih diletantov v igralsko šolo na Dunaj ali v Prago! Brez domačih umetnikov ne bode nikdar celih in trajnih uspehov!!

Intendantca je odgovorila na časnikarske zahteve po slovanskih igrar, da občinstvo ne mara takih ter se sklicevala na dva slučaja. Jako duhovit izgovor! Kdo je kriv, da sti se uprizorili le dve slabi slovanski igri? Občinstvo gotovo ne, kajti isto si želi dobrih slovanskih proizvodov. Takih pa je cel izbor! Zakaj n. pr. se ni igrala slavna ruska igra po prevodu gosp. prof. M. Hostnika? — V Ljubljani, tudi v odboru dram. društva, je veliko velenčenih profesorjev, „ki noč in dan žro knjige“ itd., ki bi pa imeli prav svet čas in sveto sposobnost, da iščejo po slovanskih, ruskih, poljskih, čeških, hrvatskih in srbskih dobrih dramah, ki bi sodile za naš oder. Te

naj izroči intendantca svojim prestavljalcem; — uspeh ne more izostati.

Sicer pa bi še dostavil, da naj se intendantca nikar absolutno ne uklanja „ukusu“ ljubljanskega občinstva, nego naj ga še le v z g a j a in zboljšuje. Saj gledališče je tudi narodna šola, ne pa le zabavišče!

Konečno je intendantca pedala v javnost o dobrovótajnost gledé dveh izvornih zavrnenih iger. Tudi jaz sem čital obe; torej lahko rečem svoje menenje. Prva zaloigra je bila pisana v verzih, zato je že v naprej dvomljiva njena vrednost. In res ni bila kaj prida, dasi ni za v smeti. Jaz bi bil svetoval pisatelju, da jo predela v prozo, da jo opili in razširi, pa z nova predloži. S tem bi se pisatelj navdušil in pridobil za dramatiko, za katero se resno zanima. Z zaničljivim odgovorom intendantce in z javnim blamiranjem se mu je pa bržčas zamorilo vse veselje.

Drugo tragedijo ja spisal jeden naših najboljših lirikov in satirikov, g. Alastor v Gradcu. To delo je zavrnil odbor le iz strankarskih vzrokov in z verskega stališča radi — dvoboja. Tudi Alastorjeva igra ni bila klasična, brez prigovora pa do bra ter bi delala čast slovenskemu odru. Pisatelj bi jo bil lahko nekoliko predelal in priredil za predstavljenje, da bi ustrezala popolnoma. No, intendantca jo je „brevi manu“ zavrnila ter imela še toli malo takta, da je izjavila v svojem poročilu, da presoja izvirne igre „zelo milostno“, da pa navzlic temu ni bila nobena izročenih iger za rabo. Alastorju pač ni treba „milostne“ presoje njegovih del od — nikogar! Pribiti pa je treba to postopanje intendantce na „steno, da se bode videlo povsod, kako se ravna s pisatelji, ki imajo zmožnost in voljo, koristiti slovenskemu gledišču. Na tak način se zamori našim sila sila redko sejanim dramatičnim pisateljem še tisto malo veselja do nadaljnjega izobraževanja za to stroko. Ako se igrarajo povsem nerabna tuja skrpucala po dvakrat trikrat, igrati se morejo tudi izvirne igre vsaj tolikokrat. Občinstvo more le pridobiti, pisateljem pa se neti navdušenje. Spreten režiser in dobri igralci morejo podati še toli slab zmašek“) v dostojni obliki, — koliko lažji posel bi imela intendantca z le po Alastorjevo dramo, kateri treba le malo črtanja! — No, z mogočnostjo morda opravijo gospodje več. Želimo le, da se jim to ne ponesreči v škodo slovenske Talije, domačih igralcev in izvornih domačih pisateljev! Veritas.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 8. junija 1896.

Državni zbor. V političkem pregledu našega lista minole sobote rekli smo: „Danes je zadnja seja poslanske zbornice“. Urezali smo se to pot, toda ne po lastni krivdi. Saj je bilo določeno, da se minole sobote zaključí zasedanje. Toda vlada se kapricicira, da je v tem zasedanju še rešiti zakon o davku na sladkor, ki določa, da se povišajo premije izvaževalcem, zbuok česar bodo na dobičku inozemski konsumentje na škodo domačih. Domači konsum bode moral namreč plačevati za 2 gl. večo carino.

Minolo soboto se je rešilo več neznatnejih stvari.

Velikodušje Leva XIII. Ako je sploh možno misliti na višanje simpatij vsega izobražene sveta do papeža Leva XIII., potem moramo reči, da so se te simpatije sila pomnožile ravno te dni, ko je ta veleum in blaga duša, pozabivši za trenotek na vse krivice, ki mu jih je prizadela sedanja oficijelna in, žal, v veliki meri tudi neoficijelna Italija, ponudil svojo roko, da reši Italijo in nje vojake iz stiske in nadlog. Senzacija je napravilo po vsem svetu, ko se je doznalo, da se je sam Lev XIII. obrnil do kralja abesinskega v osvobojenje italijanskih vojakov. To je bil vsakako velikodušen čin, dostojen moža, ki je res velik toliko po svojem umu kolikor po svojem srcu, in tega čina ne morejo utajiti ni divji izbruhi posoruvelih parlamentarcev italijanskih, pred kojimi se je bil umaknil — ne v posebno čast samemu sebi — tudi sicer pošteni ministerski predsednik

*) Kar se najbolje vidi po velikomestnih gledališčih, pa tudi v Pragi in v Zagrebu. Tudi ondidoživljajo igre najboljših pisateljev čisto le nekaj predstav, kar sicer nima gnetnega, vedno pa moralnega vsepa. Moralnih vsepov pa silno trebajo baš Slovenci!

Rudini. Kako velik je vendar Lev XIII. poleg onih, ki so — vzlic vsej svoji strupeni jezi in svojemu sovraštvu proti katoliški cerkvi — vendar le smešni pritlikavci. V Levu XIII. vidimo vzvišenega glavarja cerkve, in poleg tega tudi velikega patrijota, ki se ravno v nesreči ljubeče oklepa svoje ne h v a l e ž n e d o m o v i n e.

Res je, kar piše „Hrvatska domovina“ o Levu XIII.: Čudoviti uspehi, ki jih je dosegel v svojem dosedanjem delovanju papež Lev XIII. za povelicanje cerkve in utrjenje nje moralnih koristi, zagotavljajo sv. očetu Očetu ime jednega največjih rimskih papežev, dočim bode doba njegovega vladanja sijala v zgodovini kakor one dóbe, v kojih si je katoliška cerkev pridobila velikih uspehov. Enciklike papeževe obsejajo vsa velika vprašanja, premikajoča človeštvo in ki delajo navidezno nepomirljiva nasprotja med posamičnimi stanov in sloji človeške družbe, a iz teh enciklik odsevajo velik duh in velike misli blagotvornega delovanja Leva XIII“. List zaključuje izrazom svojega prepričanja, da tudi Flappin somišljeniki pridejo do prepričanja, da se ne smejo upirati opravičenim narodnim zahtevam.

Srbska kraljica Natalija dospela je v Beligrad v soboto zjutraj. Nje sin in vse prebivalstvo jo je pozdravilo prav pristrčno. Prihod kraljice Natalije v Beligrad je v toliko politične važnosti, da ostane ista tamkaj do prihoda kneza črnogorskega v Beligrad, kjer bode podpirala svojega sina v reprezentaciji, kar je lahko razumeti tudi tako, da bode tudi Natalija imela kaj besede v razgovorih o o d n o š a j i h med državami na Balkanu. To posredovanje Natalijino pa je tem važneje, ker je znano, da je bila ona vsikdar za to, da se Srbija mora naslanjati na Rusijo. Iz Belegagrada odide Natalija v Rusijo.

Turški sultan bolan? Iz Carigrada prihajajo slaba poročila o zdravju sultana. Širijo se med ljudstvom vznemirljive vesti. Najbolj je osupnilo, da sultan ne jezdi več v mošejo, ampak se vozi. In mnogi, ki so ga videli med vožnjo, trde, da je jako propal. Iz Pariza se boje poklicati zdravnika, da preišče sultana. — V bolni državi, bolan vladar.

Razprava proti Baratieriju. Italijanski listi objavljajo te-le vesti, došle iz Asmare v Rim: Baratierija pripeljali so iz Masave v Asmaro, ne da bi se bilo po vsem potu pripetilo kaj posebnega. Takoj po svojem prihodu v Asmaro, razgovarjal se je Baratieri dolgo časa s svojim braniteljem, kapitanom Cantonijem. Prvi dan razprave bil je, kakor že znano, dan 5. t. m. Prečitali so obtožbo. Baratierijev branitelj uložil je pritožbo ničevnosti proti preiskavi, toda sodišče zavrglo je to pritožbo. Državni odvetnik je predložil, da je generala Baldissero izključiti kakor svedoka za obrambo Baratierijevo. Sodišče je vsprejelo ta predlog. Potem so prečitali še poročilo o bitki pri Aba Garimi. Razpravo pa so morali pretrgati, ker je bil Baratieri preveč utrujen.

Dné 7. t. m. došlo je iz Masave to-le službeno poročilo: Včeraj sti bili v razpravi proti Baratieriju dve seji ter je končalo zaslišanje obtoženčevó. Toliko javni tožitelj, kolikor branitelj, dovolila sta, da so se prečitali nekateri odlomki iz onih objav, katere je bila obelodanila vlada o dogodkih v Afriki. — V popoldanski seji prečitali so poročilo o vojaško-tehniški preiskavi, koju vodi polkovnik Corticelli. Polkovnika Valenzana zaslišali so kakor svedoka. Glasom zasebnih poročil je Baratieri trdno uverjen, da ga sodišče reši obtožbe.

Različne vesti.

Cesarica-vdova Friderik v Trstu. Včeraj predpoludne dospela je na Lloydovem parniku „Vorwärts“ vdova nemškega cesararja Friderika iz Patrasa (Grška) v Trst. Cesarica z malim svojim spremstvom nastanila se je v hótelu de la Ville. Nemško Veličanstvo potuje v najstrožjem inkognito pod imenom „Gräfin Cronberg“. Z Nemčije dospel je salonski dvorni voz, v kojem se je cesarica Friderik odpeljala včeraj popoldne v Benetke.

Nabrežina za pok. nadvojvodo Karla Ludovika. Z Nabrežine nam pišejo: Kršra naša vas pokazala je tudi povodom poslednjega udarca, ki je zadel prejasnega našega vladarja, svoj pa-

trijotizem, svojo udanost do dinastije. Občinski zastop je bil sklenil, da se daruje v domači cerkvi slovesna sv. maša zadušnica za pokojnega blagega nadvojvodo Karla Ludovika. To službo božje opravil je preč. vikar Marušič, prisostvovali pa so zadušnici: občinski zastop z županom Ign. Tancetom na čelu, učiteljstvo s šolsko mladino, železniški uradniki nabrežinske postaje, nabrežinski veterani, zastopniki orožniške in finančne postaje, načelstvo okr. bolniške blagajne in mnogo občinstva. Na sredi trga pred cerkvijo bila je razobešana cesarska zastava, povita črnim pajčalom. Vrli pevski zbor „Nabrežina“ zapel je pod vodstvom pevovodje Avgusta Tanceta po končani službi božji srce pretresujočo žalostinko „Blagor mu“. — Županstvo izjavilo je potom okrajnega glavarstva v Sežani izraz globokega sočutstva na Najvišje mesto. Nabrežina je torej pokazala tudi tem povodom, da je nje prebivalstvo nadahnjeno pravim dinastičkim čutom, kakor ves slovenski rod.

Lov na slovensko deco. Mestni magistrat tržaški objavlja, da bode dne 15. t. m. v Rojanu odprt novi otroški vrtec, v katerega bodo velikodušno vsprejemali dečke in deklice, ki so izpolnili 3. leto in jih bodo imeli v vrtcu do končnega šestega leta svoje starosti. Ta popolnoma nepotrební laški otroški vrtec v Rojanu očitno nima drugega namena, nego tega, da raznaroduje slovensko kri. To zveni že iz sladikavega magistratovega oklica, v kojem slavni naš magistrat „toplo“ priporoča prebivalstvu rojanskemu, da naj se poslužuje tega, za vzgojo otrok toli koristnega zavoda (?), kjer se bodo otroci brezplačno vzgojali in poučevali, ter dobivali celo hrano zastoj.

Ako koji slovenski oče sede na limanice v očigled takim obećanjem, kriv si bode sam, če ga bodo lastni njegovi otroci psovali s „ščavom“. Kajti to je prvoposledica italijansko-tržaške „vzgoje.“ — Vemo, da ne povemo nič novega, ako pridodamo še, da sta oni oklic mestne oblasti očitno zadovoljnostjo ponatisnila tudi — „Mattino“ in „Triester Zeitung“. S tem pa nismo hoteli ničesar reči. Honny soit qui mal y pense!

Občni zbor „Slovanske čitalnice v Trstu“ (Konec.). Čitalnica je bila naročena v minolem letu na 24 slovanskih, 5 nemških in 4 laške časopise in je bila tudi členom „Matice slovenske“ in hrvatske in družbe sv. Mohora.

Knjižnico je popolnoma vredil knjižničar g. V. Klinar; izreka se vsemu torej za to trudapolno delo najsrčnejšo zahvalo.

Glasom na novo sestavljenega inventara šteje čitalniška knjižnica sedaj 896 knjig in perijodičnih spisov in 85 zborov in četverspevov.

Tajnik je zaključil svoje poročilo se željo, naj gg. društveniki nikar ne odtegujejo svojih duševnih in materijelnih sil temu odličnemu, zgodovinsko imenitnemu društvu, katero že 35 let častno deluje v korist slovanskega življa ob Adriji, temveč naj podpirajo odbor, ker drugače ves njegov trud ne zamore dvigniti „Slovanske Čitalnice“ na ono stopinjo, katero zasluži po svojem važnem stališču.

Iz poročila blagajnikovega posnemamo, da je imela čitalnica v minolem letu 1873 glđ. 41 nč. dohodkov in 1836 glđ. 25 nč. stroškov.

Na to so se sprejeli na znanje nekateri navzeti gg. društveniki in se je vršila volitev novega odbora. Predsednikom je bil izvoljen dosedanjí predsednik g. dr. M. Pretner, odborniki pa gg. Anton Truden, Ivan Mankoč, Ivan Šabec, Ivan Abram, dr. Otokar Rybař, dr. Josip Abram, Fran Toroš in Ante Bogdanovič; odborniki-naměstniki Viktor Klinar, dr. Drago Lukež in Ivan Krivošić.

Zaključujo zborovanje se je predsednik g. dr. M. Pretner zahvalil v imenu odbora na izvolitvi, obljubivši, da bode novoizvoljeni odbor delal na to, da se čitalnica dvigne do one stopinje, na kateri jo želi vsak dober narodnjak.

Tudi mi želimo, da bi se tržaško razumníštvo še bolj zanimalo za to odlično in najstarejše slovansko društvo v Trstu, da postane, kar mora biti: središče slovanske zavesti, ogníšče slovanske ideje in zastopnik slovanske vzajemnosti.

Izlet. Pevsko društvo „Kolo“ priredi v nedeljo dne 14. t. m. izlet v Herpelje. Odhod ob 4. uri pop. od svetega Andreja. Prihod ob 10. uri zvečer. Na ta izlet so uljudno vabljeni vsi člani

in drugi njih znanci. Zajedno naznanja pevsko društvo „Kolo“, da bode imelo poleg nedeljskih vaj še vaje vsako sredo ob 8½ uri zvečer v društvenih prostorih „Tržaškega Sokola“.

Uljudno so vabljeni gg. člani in tudi drugi, ki se hočejo yaditi v petju, naj se prijavijo odboru v telovadnici.

Osrednji odbor zaveze hrvatskih pevcev je imel te dni sejo pod predsedništvom Frana Folnegoviča. Vsprejel se je predlog, da je pozvati vsa društva, naj se drže sklepa glavne skupščine v Karlovcu, namreč: da jim je praznovati god svetih slovanskih bratov in apostelnov Cirila in Metoda.

Na Dolino se je utrgal včeraj popoldne oblak, provzročivši ogromno škodo na poljih in cestah. Ubogo ljudstvo! — Nekoliko obširneje poročilo prinesemo v nocošnjem večernem izdanju.

Kužne bolezni v tržaški občini. V tednu od 30. min. do 2. t. m. bilo je prijavljenih v tržaški občini 70 slučajev ošpic, 8 sl. škrlatice, 21 sl. dāvice, 2 sl. porodniške mrzlice. Umrli so 4 otroci za ošpice, 1 za škrlatice in 4 za dāvico.

Tedenska statistika tržaška. V tednu od 24. do 30. min. m. rodilo se je v tržaški občini 71 zakonskih otrok (34 možkih in 37 ženskih) in 12 nezakonskih (6 možkih, 6 ženskih). Poleg teh bilo bilo jih je 7 mrtvorojenih. — V isti dobi umrlo je 93 oseb (51 možkih in 42 ženskih). Z ozirom na število prebivalstva, računano na 161.886 ljudi, nevštevi vojaštva, pride 29.87 mrličev na vsakih 1000 duš, računši povprečno umrljivost na leto na podlagi števila umrlih prejšnjega tedna. — Zdravniški izkaz navaja med vzroki smrti: 1 slučaj ošpic, 5 sl. škrlatice, 3 sl. dāvice, 1 sl. legárja, 1 sl. driske, 13 sl. jetike, 13 sl. vnetja sōpnih organov, 3 sl. kápi, 2 samomora itd.

O katastrofi v Moskvi. Preiskava se vrši jako energično. Namen preiskavi je v prvi vrsti ta, da dokaže, da-li se je pred in med katastrofo ukrenilo vse ono, kar bi bilo lahko preprečilo katastrofo. Ruski kazenski zakon določa, da je kašnjava vsaka zamuda ali nevarnost gledé dolžne previdnosti. Preiskavo vodita preiskovalni sodnik Kaiser in prokuror Prsnikov. Poročilo preiskovalnega sodnika se predloži višjemu državnemu pravdníštvu in pa kolegiju treh sodnikov (svétnikov deželnega sodišča). Le-ti odločijo definitivno, da-li je dvigniti obtožbo in proti komu. To se utegne zgoditi do konca junija. Tedaj izvemo, ali in kdo bode moral trpeti na posledicah one grozne katastrofe. Za razdelitev po carju podeljene penzije, 1000 rubljev vsaki rodbini vsake žrtve, se je sestavila posebna komisija. Tudi vojvoda Conaught je podelil 1000 rubljev.

Vseruska razstava v Nižem Novgorodu odpre se dne 9. junija. Zajedno se otvori istega dne svetovnoznaní somenj niženovgorodski. Ta razstava je XVI. vseruska razstava. Razstavni prostor je baje 400 sežnjev dolg in 350 sežnjev širok. Iz mesta do razstave vodi električna železnica. Ta železnica bode velika dobrota obiskovalcem razstave. Na razstavnem prostoru samem je zgradena druga električna železnica ožjim tirom. So-sebno zanimiv bode azijski del razstave. V razstavi bode tudi ribnjak, obsezaajoči 1000 kvadratnih sežnjev. Vsega ukupe bode imela razstava 20 od-delkov za kmetijstvo, konjerejo, domače živali, sadjarstvo in vrtinarstvo, rudinstvo, lovstvo, narodno umetnost, domačo industrijo, stroje, Sibirijo in trgovino Rusije s Kitajem in Japonsko, centralno Azijo in trgovino s Perzijo, vojaške in mornarske stvari, plovbo po rekah in po morju, prosveto umetnost, zdravstvene in človekoljubne naprave in konečno za skrajni ruski sever.

Kneževina, ki pleše. Alberto L., knez Monaca, došel je se svojo soprogo na čudno misel, da priredi ples svojim podanikom. Na ples je došlo preko tri tisoč oseb. Načelnik mesta je izročil kneginji šopek cvetlic in potem se je pričel ples. Poročilo pa nam ne pripoveduje, da-li se je v oni noči ubil koji igralec v Monte Carlo. (Monaco je mala kneževina ob srednjem morju s komaj 7 tisuč prebivalcev. Po takem je plesalo na onem plesu pol kneževine. Glavno mesto te pritlikove kneževine slovi po vsem svetu, radi onega brloga, nazvanega Monte Carlo, v kojega nosijo svoje tisočake in milijone razsipaci in igralci vsega sveta in kjer je pokončalo svoje življenje že nebroj bogatašev-

igralcev potem, ko so v jedni noči zaigrali vse Samomori so v Monte Carlo že tako vsakdanji dogodki, da se nikdo niti ne zmeni zanje. Op. uredništva).

„Smola“ milenijske razstave. Na vseh straneh oglašajočim se nasprotstvom, ki silijo razne potnike, da ne hodijo v Budimpešto, pridružili so se še slavna gospōda tatovi. Le-ti vršijo svoj imenitni posel — kakor zatrjajo budimpeštanska poročila — toli neumorno, da mora med tujei zginiti zadnja sled veselja do bivanja v Budimpešti. Kar vrsté se prijave na policiji budimpeštanski, da so spretni uzmoviči posegnili temu ali tej v žep. Ravnateljstvu razstave se je boriti proti velikim nasprotstvom in dvomimo, da bi je mogla izveči iz stiske, oziroma iz pomanjkanja tujecev, celó ona glasovita „razveselišča“, ki so se v proslavo milenija namenila najgnusnejšim bahanalijam, razveselišča, ki se po družih mestih morajo skrivati po najtemniših kotih, ker se jih dostojni ljudje — sramujejo!

No, kljubu vsemu temu pa odpošlje poslanec Ováry okolo 800 svojih volilcev v Budimpešto, da si ogledajo milenijsko razstavo. Vrli Ováry mora imeti preobilno drobiža, kajti plača tej polkovni svojih pristašev ne-le vožnjo v Budimpešto in nazaj, ampak poravna iz svojega žepa tudi vse to, kar ti vrli Madjari tekem treh dni zajedo in — zapijo. Račun bode gotovo jako „kosmat“. — Ako pa bi bilo še več takih „velikodušnih“ poslancev, kakoršen je Ováry - baratum, potem utegne postati milenijska razstava prava — „obljubljena dežela“ za razne gospode tatove. No, na vse zadnje pa je tudi darežljivost posl. Ováryja le znak milenijske — smole.

Sodnijsko. Prvega majnika zvečer so se štirje vinjeni kovači norčevali v Miljah iz stražarja Milča. Le-ta jih je opomnil, toda vsled tega opomina bilo je še gorše. Jednega izmed njih je hotel odvesti v zapor, toda ostali trije iztrgali so mu ga siloma. Še-le potem, ko so prihiteli drugi stražarji Milču v pomoč, mogli so spraviti razgrajalce v zapor. Proti dotičnim kovačem vršila se je minoli petek razprava pred tukajšnjim sodiščem. Obtoženi bili so javnega nasilstva: 27letni Makso Ribarič iz Vodic, 29letni Avgustin Vondra iz Moravske, 32letni Jernej Hrovatin iz Maribora in 41letni Fran Marsič iz Kopra. Vondra je dobil 4 mesece, Marsič 3, Hrovatin 2 meseca ječe, Ribarič pa tedni dni zapora.

Lani, dne 30. novembra, padel je iz vlaka južne železnice, namenjenega v Červinjan, blizu postaje Šestjan, kovčeg, napolnjen perilom in obleko. V kovčegu bila je tudi jedna srečka Rdečega križa italijanskega. Ta kovčeg našli so dninarji Fran Kavčič, Valentin Čeh, Andrej Terčič in Lovre Pangos, vsi iz Brestovice pri Komnu. Ti možje se si prisvojili vsebino kovčega, jo razdelili mo seboj srečko pa so prodali. Vsa vsebina kovčega bila je vredna kakih 71 glđ. Južna železnica plačala je lastniku kovčega 35 glđ. 60 nč. odškodnine. Proti omenjenim dninarjem vršila se je minoli petek sōdna razprava. Vsi so priznali svojo krivnjo. Sodišče je obsodilo: Pangosa na 4 mesece, Kavčiča na 3 mesece, Čeha in Terčiča vsakega na 6 tednov težke ječe.

Ubegla dijaka. Minoli petek so prijeli v Trstu dijaka Ivana Schacka in Karla Berko, ki sta pobegnili z Dunaja v Trst, da vidita, kako kaj rase trava ob jadranskem morju. Bog zna, kam sta se namenila mladeniča v svoji domišljavosti. Začasno ju je vzela policija v svoje varstvo, ter ju odpošlje pod dobrim varstvom zopet tja, od koder sta došla.

Koledar. Danes (9.): Primož in Felicijan, mučenca. — Jutri (10.): Marjeta, kraljica; Arterij, škof. — Zadnji krajec. — Solnce izide ob 4. uri 18 min., zatoni ob 7. uri 41 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 20 stop., ob 2 pop. 23.5 stop. C.

Loterijske številke, izžrebane dné 6. t. m.:
Trst 43, 45, 10, 76, 86.
Linc 65, 86, 4, 54, 42.

Mare tremens.

Pomladansko solnce pošilja zadnje svoje medle žarke v svet, potem pa se polagoma trudno potaplja za vrhove temnih gorá, ki so se zdajci čarobno

zasvetili v zlatem žaru zahajajočega solca. Videti je, kako nemirno trepečejo slednji svetli žarki v jasnem ozračju in kako neradi hité črez hrib in dol, da se zgubé visoko na nebu. Saj se tako težko poslavljajo od cvetoče narave — še jeden gorek poljub na njeno zeleno odejo, pa se skrivnostno odpeljejo lahkim vetričem daleč gori v neznane višave.

Mračí se.

Na bregu sinjega morja stojim in zrem nêmo preko njegove prostrane planjave, na kojoj se lahko zibljejo mali valčki, skačejo hudomušno drug preko drugega in se tajnim šumom zopet potapljaajo prav takó, kakor jih giblje nežna sapica, ki hladno veje od morske strani. Kako čudnostno vre to in kako melodično je to zborjenje morskih valov: zdaj tiho in sladko liki mehki sonatini, potem krepče in globokočutno, kakor bi mahom zadoneli glasovi veličanstvenega korála v prostranem domu; temu sledé nežno - vesele in kaj ritmično ubrane arije; ob tem se mi dozdeva, da je gibanje neštevilnih kapljic postalo za trenotek živahnjše. . . .

Brez dvoma, mislim si, Aeol mora biti ta večer kaj dobre volje, da se mu poljubi na svoje troške prirejati tako ukusno godbo in imam priliko spoznavati ga ne-le blagohotnim zaščitnikom lepih umetnostij, ampak ga tudi slaviti večim kapelnikom.

Ali krivo sem te sodil, dragi mi Aeole!

Ne vem, kaj ti je nekaj časa pozneje toli močno raztogotilo živce, da si mahoma jenjal biti oni blagohotni kapelnik, kojega sem te preje navdušeno slavil in ti hvalo prepeval: ali sem se, nepovabljeni gost ti morda zameril, ali si se ljutil menda iz vzroka, ker sem prisostoval tvojemu milemu koncertu, ne da bi bil plačal vstopnine, mar ti je morda — in to sumim — tvoja zakonska polovica postavila nezabeljenih žgancev za večerjo in je pozabila zabeliti mastnimi ocvirki? ! Odgovor!

Vendar, da bom umeven, treba je poseči v oni čas nazaj, ko sem istega večera na obrežji morja v malem priistanu, kjer varno počiva moje brodovje, odpel mali čolnč in se, nič hučega sluté, podal v odprto morje.

Koprnel sem, ohladiti si vzburljeno mi srce, nasrkati se čistega in svežega morskega zraka in dovolite, da bom indiskreten: upal sem, da me srečen slučaj, ali bolje rečeno, srečni valovi morda dovedejo v bližino kake — kake morske deklice, s katerimi se dá, kakor sem to večkrat čul iz ust starih in izkušenih mornarjev, tako ljubko kramljati..

Ein frommer Wunsch!

Noč razprostrla je svoja temna krila po zemlji in nebo se je zaoblačilo.

Precej daleč sem se oddaljil od svoje luke. V glavi rojilo mi je toliko različnih mislij in tako globoko sem bil vtopljen v nje, da niti opazil nisem velikih sprememb, ki so se vršile mej tem v naravi; domneval sem si samo, tu i tam videti nad morskim srecalom mokro glavo dolgimi, razpletenimi lasmi, ki iz meglene daljave tako zvedavo upira na me svoje oči, potem pa so jo zagrnil pluskajoči valovi, da se za malo časa zopet prikaže na drugem mestu, in me bo še motrila z večjo radovednostjo. . . .

Tesno mi je bilo v srci, izlasti potem, ko si ti, strogi Aeol, napel bil druge strune. Utihiilo je zborjenje filharmoničnih valčkov, a ti, preje nežen, vetrič zefir, postal si mogočen veter, ljut vihar, ki je otlo tulil po morskej planjavi. Dež je jel liti curkoma, grmelo in bliskalo je, visoki valovi pretili so, da me pogubé.

Gorjé meni, gorjé mojemu šibkemu čolnč!

V tem zelo kritičnem položaju pripravljen sem bil žrtvovati vse, da se rešim te opasne situacije; pa, o nesreča, komaj sem zgrabil za veslo, da se krepkimi udarci čim preje približam suhej zemlji, — zahreščalo je nekaj pod rokama in boljša polovica mojega predrazega vesla izgnila je v penečem valovju, ki je pogoltnilo že toliko in toliko dragocenih zakladov!

Kaj se je pozneje zgodilo, ne vem. Le toliko se še opominjam, da je velikanski val vso silo zgrabil moj čoln in ga po bliskovo odnesel — kam, tega mi ni bilo moči videti, ker se mi je storila črna tema pred očmi. — — — V tem močen sunek, silen potres po vem životu in obležal sem nezavesten na peščenem morskem produ, od koder so me še le v poznej noči vaški ribiči odvedli na dom.

Talatta, talatta! Kako krasna, kako polna čarobnosti si ti — ali kako srdito se masčuješ

nad onimi, ki so se drznili poslušati šum tvojega skrivnostnega življenja, in zalezovati tvoja verna bitja!

Tebe pa, piškavi Aeol, napravim v prvi vrsti odgovornim za vse nezgode, ki so me zadele in pričakujem za trdno, da se mi pismeno ali potom „Edinosti“ vestno opravičiš!

Najnovejše vesti.

Trst 8. Po mestu se govori, da je minolo noč umrl v Budimpešti deželni in državni poslanec g. Karol Klun.

Budimpešta 8. Včeraj so se poklonili cesarju kralju nadžupani pod vodstvom barona Banffyja. Cesar-kralj je odgovoril ogovoru Banffyja, da želi, da bi nadžupani skrbeli za dobro upravo in za materialni ter duševni blagor prebivalstva ne gledé na stranko ali narodnost. Vlada sam da je popolnoma srečen in zadovoljen, ako vidi srečne svoje podanike.

Budimpešta 8. Cesar-kralj pomilostil je 149 kazencev, ki so bili obsojeni radi političkih pregreškov, radi žaljenja Veličanstva, ali pa radi prestopkov, storjenih vsled nepremiselnosti, béde ali pa vsled nagle jeze.

Cetinje 7. Knez Nikola odložil je svoje potovanje v Carjigrad, Beligrad in Sredec na nedoločen čas, ker mu je v Moskvi obolel sin Mirko.

Trgovinske brojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 6.73 — 6.75 Pšenica za maj-juni 1896 6.86 do 6.61 —. Oves za jesen 5.45 — 5.47 Rž za jesen 5.70 — 5.71 Koruza za juli-avgust 4.10 — 4.12 — maj-juni 1896 4.06 — 4.08 Pšenica nova od 78 kil. f. 6.85 — 7. — od 79 kil. f. 6.95 — 7.05, od 80 kil. f. 7. — 7.10 od 81 kil. f. 7.05 — 7.15, od 82 kil. for. —. —. —. Ječmen —. —. —. prosa 8.10 — 8.40. Bolja.

Pšenica: Trg živahen, vedno bolje. Prodaja 40.000 mt. st. Rž 5 nč. dražje. Vreme: dež.

Praga. Normalizirani sladkor for. 14.25, oktober-december 14.20. Bolje!

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst s carino vred odposiljatev precej f. 35.75 —. Concasse 37.75 — 38. Četvrti 37.75 — 39. V glavah (sodih) 39.50 — 40. Havre. Kava Santos good average za juni 75 — 76. oktober 71. — Mlačno.

Hamburg. Santos good average za juli 61.25 za september 58.75 za december 56.25 mlačno.

Dunajska borza 8. junija 1896.

	predvčeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.35	101.40
„ „ v srebru	101.30	101.30
Avstrijska renta v zlatu	122.70	122.70
„ „ v kronah	101.20	101.45
Kreditne akcije	353.10	355.90
London 10 let.	119.95	120. —
Napoleoni	9.52 1/2	9.53
20 mark	11.75	11.75
100 italj. li.	44.55	44.52 1/2

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

a) **Državna železnica.** (Postaja pri sv. Andreju Od dne 1. junija 1896.

ODHOD:

6.30 predp. v Hrpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.35 „ v Hrpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 „ v Hrpelje, Divače in Pulj.
7.30 „ v Hrpelje (in od Hrpelj brzovlak v Pulj, Divače, na Dunaj, v Beljak.)
Lokalni vlaki ob praznikih:
7.35 zjutraj v Hrpelje.
2.20 popol. v Divače.
4.20 „ v Boršt.

DOHOD:

8.05 predp. iz Ljubljane, Divače. Hrpelje.
9.50 predp. iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Hrpelje, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Ljubljane, Dunaja.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Beljaka Ljubljane.

Lokalna vlaka ob praznikih:

7.29 popol. iz Boršta.
9.35 popol. iz Divače.

b) **Južna železnica.** (Postaja južno železnice.) Od dne 1. junija 1896.

ODHOD:

7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9. — „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20 „ poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko — Gorico in Korminom.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10. — „ mešani vlak do Mürrzuschlaga.

DOHOD:

6.48 predp. mešani vlak iz Mürrzuschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.35 „ brzovlak iz Kormina.
9.25 „ brzovlak z Dunaja.
10.30 „ poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.19 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštni vlak z Dunaja.
7.36 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.41 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine; —
8.56 „ brzovlak z Dunaja zveza z Reko.

Zabavna vlaka ob nedeľjah in praznikih.

ODHOD:

2. — popoldne v Kormin.
4.25 „ v Nabrežino.

DOHOD:

12.07 predpoldne iz Kormina.
10.50 popoldne iz Nabrežine.

Tržne cene

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred.)
Domači pridelki.

Pislo:	Koks	Cena	od for.	do for.
100 K.	9.50	9.75		
Mandoloni	„	—	—	—
svetlorudeči	„	9. —	9.25	
temnorudeči	„	—	—	—
kanarček	„	—	—	—
bohinjski	„	9.25	9.50	
beli veliki	„	9.75	13. —	
„ mali	„	9.25	9.50	
zeleni, dolgi	„	8.75	9. —	
„ okrogli	„	—	—	—
mešani hrvaški	„	7.50	7.75	
„ štajerski	„	7.75	8. —	
Maslo fino štajersko	„	70. —	75. —	
Ječmen št. 10	„	8.75	9. —	
„ 9	„	9.75	72. —	
„ 8	„	11.50	11.75	
Zelje kranjsko	„	—	—	—
Bepa	„	—	—	—
Krompir, štajerski	„	—	—	—
Proso kranjsko	„	9. —	9.25	
Leča, kranjska	„	—	—	—
Špah ogerski	„	55. —	56. —	
Mast	„	52. —	54. —	
Kava Mocca	„	170. —	171. —	
Ceylon Plant, fina	„	174. —	175. —	
„ Perl	„	182. —	184. —	
Java Malang	„	146. —	148. —	
Portorico	„	164. —	165. —	
Guatemala	„	154. —	156. —	
San Domingo	„	156. —	157. —	
Malabar Plant	„	—	—	—
„ nativo	„	—	—	—
Laguayra Plant	„	—	—	—
„ nativo	„	—	—	—
Santos najfiniji	„	141. —	143. —	
„ srednje fini	„	138. —	139. —	
„ srednji	„	125. —	126. —	
„ ordinar	„	120. —	122. —	
Rio oprani	„	—	—	—
„ najfiniji	„	143. —	144. —	
„ srednji	„	135. —	137. —	
Sladkor Centrifugal I. vrste	„	35.25	35.50	
Concasse	„	36.75	37. —	
„ v glavah	„	38.25	38.50	
razkosani	„	38.75	39.25	
Bis italijanski fini	„	19.75	20. —	
„ srednji	„	18.75	19. —	
Japan fini AAA	„	16.75	—	
„ srednji	„	15.25	—	
Raugoon extra	„	100 K.	12.25	
I.	„	10.25	—	
II.	„	—	—	—
Petrolej ruski v sodih	„	18. —	—	—
„ v zabojih od 29 kil.	„	6. —	—	—
Olje italijansko najfinije	„	58. —	60. —	
„ srednjejno	„	54. —	56. —	
bombažno, amerik.	„	28. —	29. —	
dalmatinsko	„	31. —	31.50	
Liment Mešinski	„	3.50	4.50	
Pomaranče	„	6. —	7. —	
Mandeljni Dalmatinski	„	100 K.	59. —	
Bari	„	61. —	—	
Pinjoli	„	—	—	—
Rešiki Dalmatinski	„	—	—	—
Pulješki	„	10. —	10.50	
S. okve Pulješke	„	—	—	—
Grške v venci,	„	12.50	12.75	
Sultanine nove	„	37. —	41. —	
Vamperli	„	24. —	25. —	
Gibbe	„	29. —	31. —	
Polenovke srednje velikosti	„	40. —	42. —	
„ velike	„	—	—	—
„ male	„	41. —	42. —	
Slaniki v velikih sodih	„	—	—	—
Šveplo	„	—	—	—

Pekarija in sladčičarna

ulica Stadon, 20.

Trikrat na dan sveži (fršlen kruh. — Prevzema domači kruh v peko Raznaša se kruh po stanovich, krčmah in gostilnah, oddajalci dobe odbitek. Moke navadne in fine na debelo in na drobno. Raznovrstne sladčice ukusne in po ceni, biskote.

Zaloga pohištva

tvrdke Alessandro Levi Minzi

Trst, Via Ribergo, 21 in Piazza Vecchia št. 2, nasproti prehodšču pod ljudsko šolo v starem mestu.

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustriran cenik zastoj in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisoderai cvet“ (Millefort).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabomu prebavljanju in hemoroidam. Jeden omet za ozdravljanje, stoji 50 nč, ter se dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.

Richterjev

LINIMENT S SIDROM

je dobro domače sredstvo.

Dobiva se po vseh lekarnah.